

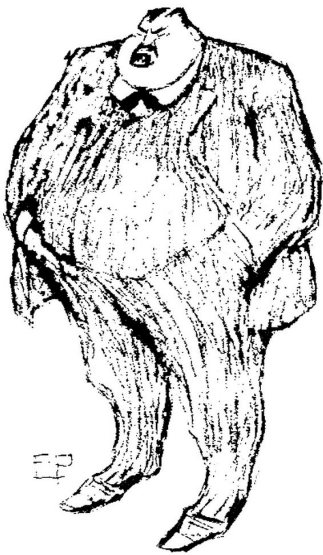
"Vejene går til Brande Højskole"

Tidligere kulturchef i Brande kommune, Jacob Jacobsen, Johs. Hansens Vej, fortalte følgende beretning om personlighederne bag de to vejnavne, politikerne, folketingsmand N. Christian Jensen og kirkeminister Johannes Hansen.

De to politikere blev i 1961 mindet ved, at to sideveje til Ågade blev navngivet henholdsvis Johs. Hansens Vej og Jensen Fløvej. De to er, så vidt vides, de eneste landspolitikere, der har været bosat i Brande. (Siden historien blev fortalt, er Kristian Jensen som bekendt blevet valgt ind i Folketinget for partiet Venstre, red.)

Navnene har øjensynligt smittet lidt af på vejens beboere, idet området i perioden 1970-97 har været repræsenteret i Brande Byråd med mindst eet medlem.

bragt i det satiriske blad "Klods Hans". Petersen, Eigil - tegner

Jensen Flø var folketings-mand fra 1895 til sin død i 1924. Han var valgt i Give-kredsen, som Brande tilhørte indtil 1970.

N. Christian Jensen var født i 1861 i Sejrup. Hans mor døde kort tid efter hans fød-sel. Faderen, Jens Jonassen, der var husmand, stod derefter alene med fire børn. Allerede 5 år gammel måtte Niels Christian ud at tjene som hjorddreng hos Mads P. Petersen i N r. Askær. Som 9 årig tiltrådte han sin tredie plads.

I 12-års alderen kom han i tjeneste hos Peter Anton Thomsen, Usseltoft, en af sognets betydeligste mænd. Her forblev han indtil han i 1880 giftede sig med Maren Kristensen. Sammen overtog de en ejendom, der var udstykket fra hendes fødegård i Flø. Heraf navnet Jensen Flø.

Det fortælles, at han i Brande skole fik en lærer Madsen, der var meget optaget af det sønderjyske spørgsmål. Lærer Madsen fortalte medrivende om den igangværende krig mellem Tyskland og Frankrig. Man håbede, at Frankrig ville vinde og derved bringe Sønderjylland tilbage til Danmark, I frikvartererne stod slagene mellem "tyskere" og "franskmænd". Jensen Flø gik i en af de yngste klasser, som blev tvunget til at være "tyskere". Hver dag måtte han og de andre drenge i klassen tage imod en omgang prygl fra de større og stærkere drenge, der selvfølgelig var "franskmænd".

Jensen Flø fik sit politiske engagement fra sin husbond Peter Anton Thomsen, der var Venstremand. Denne røg i 1874 ud i en åben strid med sognepræsten, pastor Olesen. Pastor Olesen havde benyttet evangeliet om skattens mønt til et angreb på Venstre. Peter Anton Thomsen tog imidlertid kraftigt til genmæle og en heftig avispolemik fulgte. Polemikken tog så hårdt på præsten, at en hjertesygdom, han led af, forværredes. Han måtte søge sin afsked og døde trekvart år efter.

Jensen Flø havde fulgt avispolemikken med megen opmærksomhed. Han blev en ivrig og politisk velorienteret avislæser, der abonnerede på såvel "Tidens Strøm" som "Bondevennen". Han deltog i mange politiske møder på egnen, og specielt eet vakte hans begejstring. På et møde i Herning overværede han en debat mellem Chr. Berg og den lokale folketingsmand Thomas Nielsen. Sidstnævnte lovede at Venstre nok skulle vise Højre, hvor skabet skulle stå, blot Venstre fik en million i kassen. Dagen efter gik Jensen Flø ud og samlede 120 kr. til "Demokratisk Forening".

I 1895 blev han bragt i for-slag som Givekredsens folketingskandidat. Han blev valgt foran mange andre opstillede kandidater, sandsynligvis fordi man mente, han ville arbejde kraftigt for at få udbygget jernbanen i området. Jensen Flø blev kendt som en dygtig debat-tør, og valget den 9. april 1895 blev en stor sejr for ham.

Jensen Flø blev nu kredsens folketingskandidat gennem 29 år. Han var også aktiv lokalt, idet han var sogne-rådsmedlem fra 1898-1904 og formand for Brande og omegns Landboforening 1900-1914. Han varen af de 9 mænd, der i 1909 købte grunden til Brande Sygehus, og som, efter den første læge havde opgivet, overtog driften af sygehuset, i Folketinget støttede han altid lovforslag, der tog sigte på at forbedre forholdene for hedeegnens befolkning, og han var ikke altid partitro. Således gik han imod salget af de Vestindiske Øer. Overfor sine vælgere pointerede han kraftigt, at han mellem valgene gjorde krav på at have den samme frihed til at tage stilling til de spørgsmål, der måtte opstå, som vælgerne havde ved valgene. Jensen Flø døde 29. oktober 1924. Hans kone var død i februar samme år. Ved begravelsen talte provst Andersen og flere rigsdagskolleger deltog.

Efter Jensen Flø's død blev der opsat et bronzerelief af ham og hans hustru på en granitsten på hans grav på Brande Kirkegård.

Johs. Hansen var medlem af Landstinget 1928-38 og 1948-53 og af Folketinget 1939-47. Han var kirkemini-ster 1935-40.

Hans fulde navn var Johannes Theodor Christoffer Hansen. Han blev født i København den 24.

november 1881 som søn af en sømand, senere havnearbejder. Han tog læreruddannelse fra Vesterbro Seminarium i 1902. I 1906 fik han fastansættelse ved Brande Byskole.

Johs. Hansen var meget aktiv i byen. Han var medstifter af Socialdemokratisk Forening, som han var formand for fra 1914-30 tillige med formandsskabet i Fællesorganisationen. Han var medstifter af Brande Idrætsforening og stifter af og formand for Vejle Vesteregns Fodbold Union og var herudover medstifter af Vejle Amts Andenlærerforening og Hjælpekasseforeningen. Han var formand for Brande Sogns Læseforening, der genoprettedes i 1917 og leder af børnebogssamlingen. Han fungerede med andre ord som Brandes bibliotekar.

1921-25 var han medlem af Brande Sogneråd, 1925-35 skatterådsmedlem og 1928-36 amtsrådsmedlem. Han var en meget benyttet foredragsholder og studiekredsleder indenfor AOF. Til AOF skrev han lærebøger i kommunalkendskab og tilrettelagde et korrespondancekursus i skattevæsen og skatteligning.

Endelig skal han nævnes for sit store arbejde ved etablering af Lystanlægget "Ørbæklund", ligesom han i 1922 deltog i forhandlingerne med handelsministeren om en "kartoffelmelsordning", der sikrede Kartoffelmelsfabrikkens drift. Fabrikken var ellers truet af lukning. Fra 1920 blev han socialdemokratisk folketingskandidat i Givekredsen. 1928 blev han valgt til Landstinget. Hans valg til Folketinget i 1939 skete efter opstilling i Odense.

Johs. Hansen var en særdeles aktiv Rigsdagsmand med mange ordførerskaber. Han deltog i de forhandlinger mellem Venstre, Radikale og Socialdemokratiet, der førte til det berømte "Kanslergadeforlig", i hans tid som kirkeminister fremlagde ministeriet til gengæld ingen lovforslag. Efter sin afgang som minister blev Johs. Hansen i 1941 partisekretær og sekretær for den socialdemokratiske rigsdagsgruppe. Han havde flere tillidsposter indenfor partiet. Johs. Hansen rejste fra Brande i 1935, da han blev minister 1935-1940. Han døde i 1953. Kilder: Brande Sogns Historie, Dansk Biografisk Leksikon og Den store danske Encyklopædi.

Foto: *Stella Nova A/S, Reimert Timotheus Rahe Kehlet*.